

2007. június 4-én benyújtott kereset – Comité de défense de la viticulture charentaise kontra Bizottság

(T-192/07. sz. ügy)

(2007/C 170/69)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Comité de défense de la viticulture charentaise (Sainte-Sévère, Franciaország) (képviselő: C.-E. Gudin ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a felperes képviselőjének címzett, 2007. április 3-i SG-Greffe (2007) D/202076 bizottsági határozatot és így a jelen keresettel megtámadott jogi aktust;
- teljes egészében semmisítse meg azon bizottsági határozatot, amellyel a Bizottság a felperes panaszát elutasította.

Jogalapok és fontosabb érvek

2007. április 3-i határozatával a Bizottság úgy döntött, hogy nem jár el az EK 81. cikknek a franciaországi Institut National des Appellation d'Origine (INAO, eredetmegjelölésekkel foglalkozó francia hivatal) által és az EK 81. és 82. cikknek a négy nagy cognac-kereskedő által történt állítólagos megsértésére vonatkozó felperesi panasz ügyében (COMP/38863/B2 – MODEF ügy). E keresettel a felperes az említett határozat megsemmisítését kéri.

Keresetének alátámasztására a felperes három jogalapra hivatkozik.

Az első jogalapot azon bizottsági tag hatáskörének állítólagos hiányára alapítja, aki a megtámadott jogi aktus aláírója volt, amennyiben ezt a jogi aktust a „Bizottság részéről” írta alá.

Másodszor a felperes úgy érvel, hogy a határozat nem volt kellően indokolt annyiban, hogy a Bizottság a panaszt elutasító levélben nem válaszolt a felperes által benyújtott minden információra.

Harmadik jogalapjával a felperes azt állítja, hogy a Bizottság a panaszt nem kellő komolysággal vizsgálta meg.

2007. június 5-én benyújtott kereset – Górázdze Cement kontra Bizottság

(T-193/07. sz. ügy)

(2007/C 170/70)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Górázdze Cement (Chorula, Lengyelország) (képviselők: R. Forbes és P. Muñiz ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság
- semmisítse meg a megtámadott határozatot;
 - az Európai Közösségek Bizottságát kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes négy okra hivatkozva kéri a Lengyelország által a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾ (a továbbiakban: az irányelv) megfelelően bejelentett, az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei nemzeti kiosztási tervét (NKT) elutasító, 2007. március 26-i bizottsági határozat megsemmisítését.

- a) A felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozat sérti a 2003/87/EK irányelv 9. cikkének (3) bekezdését, mivel elutasító határozatot csak az NKT bejelentésétől számított három hónapon belül lehetett volna hozni. A felperes továbbá arra hivatkozik, joggal bízott abban, hogy az elutasító határozat meghozatalára három hónapon belül sor került volna, és hogy az NKT-t e határidő lejártával elfogadottnak kell tekinteni.
- b) A felperes előadja, hogy a megtámadott határozat ellentétes az irányelv 9. cikkének (3) bekezdésével, és 11. cikkének (2) bekezdésével, mivel korlátozza az érintett tagállamok által javasolható módosítások fajtáit, és különösen, mert megakadályozza a kibocsátási egységek határértékének módosítását. A felperes szerint azonban az irányelv nem korlátozza a tagállamok szabadságát abban, hogy módosításokat javasoljanak.
- c) A felperes álláspontja szerint a megtámadott határozat elvonja a tagállamok hatáskörét, mivel annak következtében a Bizottság gyakorlatilag egyoldalúan határozza meg az NKT végleges tartalmát. Ez sérti az irányelv 9. és 11. cikkében előírt hatáskörmegosztást, valamint az EK 10. cikk szerinti jóhiszemű együttműködés elvét.

- d) A felperes szerint továbbá a megtámadott határozat helytelenül alkalmazza az irányelv III. mellékletében szereplő 2. és 3. követelményt, mivel nem a legtipikusabb kibocsátási értékeket vette alapul, ami a tények hibás értékeléséhez vezetett.
- e) A felperes végül arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat sérti az irányelv 30. cikke (2) bekezdésének i) pontját, és a III. mellékletében szereplő 1. követelményt, mert nem volt tekintettel Lengyelországnak, mint új tagállamnak a különleges helyzetére, és a Kyotói Egyezményből eredőnél szigorúbb kötelezettségeket rótt rá.

(¹) Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 631. o.).

2007. június 5-én benyújtott kereset – Lafarge Cement kontra Bizottság

(T-195/07. sz. ügy)

(2007/C 170/71)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: Lafarge Cement (képviselők: P. K. Rosiak jogtanácsos és F. Puel ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság

- semmisítse meg a Lengyelország által a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelően bejelentett, az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei nemzeti kiosztási tervére vonatkozó 2007. március 26-i bizottsági határozatot;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a Lengyelország által a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (¹) megfelelően bejelentett, az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei nemzeti kiosztási tervére vonatkozó, 2007. március 26-i K (2007) 1295 végleges bizottsági határozat megsemmisítését kéri, amelyben a Bizottság azt állapította meg, hogy a 2008–2012 évek vonatkozásában a CO₂ kibocsátási egységek 2006. június 30-án bejelentett, lengyel kiosztási tervének egyes részei összeegyeztethetetlenek a 2003/87/EK irányelv 9. cikkének (1) és (3) bekezdésével, 10. cikkével, 13. cikkének (2) bekezdésével, valamint a III. mellékletében felsorolt követelményekkel. A megtámadott határozat a felperes szerint a 2008–2012-es időszak vonatkozásában 26,7 %-kal csökkenti a CO₂ kibocsátási határértéket a kibocsátási egységek nemzeti kiosztási tervében Lengyelország javasolt kibocsátási határértékhez képest.

Keresete indokaként a felperes előadja, a megtámadott határozat meghozatalára a 2003/87/EK irányelv 9. cikkének (3) bekezdésében előírt három hónapos határidő leteltét követően került sor. Következésképpen 2007. március 26-án a Bizottság nem volt jogosult a megtámadott határozat meghozatalára, de legalábbis lényeges eljárási szabályt sértett meg.

A megtámadott határozat a felperes szerint sérti továbbá a 2003/87/EK irányelv III. mellékletében szereplő 1. és 2. követelményt azáltal, hogy a kibocsátási egységek Lengyelország által tervezett mértékét indokolatlanul csökkentette az eredetileg közölt szinthez képest, amely megfelelt Lengyelországnak a Kyotói Egyezményből eredő kötelezettségeinek.

A Bizottság ezen kívül a megtámadott határozat meghozatalával megsértette a 2003/87/EK irányelv 9. cikke (3) bekezdésének, és 11. cikke (2) bekezdésének összefüggő rendelkezéseit, valamint a bizalomvédelem és a jóhiszemű együttműködés elvét, mivel ahelyett, hogy a 2003/87/EK irányelv 9. cikkének (3) bekezdésében megállapított korlátozott hatáskörével élt volna, a megtámadott határozatban a 2008–2012-es időszakra vonatkozó nemzeti kiosztási tervben szereplő módszer mellőzésével saját módszere szerint határozta meg a Lengyelország rendelkezésére álló kibocsátási egységek átlagos éves határértékét, és azt rákényszerítette Lengyelországra, miáltal olyan hatáskört tulajdonított saját magának, amelyet az irányelv a tagállamokra ruházott. A Bizottság megsértette a Közösség intézményei és a tagállamok közötti jóhiszemű együttműködés elvét, mivel a megtámadott határozat meghozatala előtt nem tájékoztatta Lengyelországot arról, hogy saját gazdasági modelljét fogja használni, és az érintett vállalkozás számára nem tette lehetővé, hogy annak használatosságáról nyilatkozzon, és adott esetben megkérdőjelezze a Bizottság következtetései alapjául szolgáló adatokat és feltevéseket.

Negyedszer, a felperes szerint a Bizottság megsértette a 2003/87/EK III. mellékletében szereplő 3. követelményt azáltal, hogy a megtámadott határozatban a GDP növekedés előrejelzésére vonatkozóan elavult adatokat használt, a CO₂ kibocsátási értékek kiszámítását túlzottan általános adatok alapján végezte, és az éves CO₂ kibocsátási értékeket önkényesen további 2,5 %-kal csökkentette.